

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Karla Šimky a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobce: **D. P.**, zastoupený Mgr. Michalem Poupě, advokátem se sídlem Konviktská 291/24, Praha 1, proti žalované: **Policie ČR, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, proti rozhodnutí žalované ze dne 25. 5. 2017, č. j. CPR-10044-4/ČJ-2017-930310-C232, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 1. 12. 2017, č. j. 11 A 140/2017 – 20,

t a k t o :

Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 1. 12. 2017, č. j. 11 A 140/2017 - 20, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

[1] Včas podanou kasační stížností se žalobce jako stěžovatel domáhá zrušení nadepsaného usnesení městského soudu, kterým mu nebylo přiznáno osvobození od soudních poplatků, z důvodu, že nedoložil soudem požadované doklady o svých majetkových poměrech.

[2] Stěžovatel v kasační stížnosti uplatňuje důvod podle § 103 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“.

[3] Stěžovatel má za to, že výzva městského soudu k zaplacení soudního poplatku byla nedůvodná, protože podle § 11 odst. 2 písm. i) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, je od poplatku osvobozen cizinec v řízení ve věcech mezinárodní ochrany,

dočasné ochrany, rozhodnutí o správním vyhoštění, rozhodnutí o zajištění, rozhodnutí o prodloužení zajištění, jakož i jiných rozhodnutí, jejichž důsledkem je omezení osobní svobody cizince, a v řízení o propuštění cizince ze zajištění. Napadené rozhodnutí správního orgánu č. j. CPR-10044-4/ČJ-2017-930310-C232 ze dne 25. 5. 2017 bylo vydáno v rámci řízení o správním vyhoštění a týká se povinnosti uhradit náklady tohoto řízení. Stěžovatel zdůrazňuje, že pouze z administrativních důvodů bylo o nákladech řízení rozhodnuto samostatným rozhodnutím. Na napadené rozhodnutí je proto nutné hledět jako na rozhodnutí o správním vyhoštění, když toto rozhodnutí je součástí rozhodnutí o správním vyhoštění. V daném případě je tak stěžovatel osvobozen od povinnosti k placení soudního poplatku za podanou žalobu ze zákona. S ohledem na uvedené navrhuje stěžovatel napadené usnesení zrušit a věc vrátit městskému soudu k dalšímu řízení.

[4] Žalovaná se ke kasační stížnosti nevyjádřila.

[5] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že kasační stížnost je podána osobou k tomu oprávněnou, je podána včas, jde o rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost přípustná, a stěžovatel je zastoupen advokátem. Kasační stížnost je tedy přípustná a projednatelná.

[6] Důvodnost kasační stížnosti pak zdejší soud posoudil v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů (§ 109 odst. 3, 4 s. ř. s.). Ve věci přitom rozhodl bez nařízení jednání za podmínek vyplývajících z ustanovení § 109 odst. 2 věty první s. ř. s.

[7] Kasační stížnost je důvodná.

[8] V projednávané věci je zásadní otázkou posouzení toho, zda se na stěžovatele vztahovalo osvobození od soudního poplatku ze zákona, nebo zda bylo na místě rozhodovat o osvobození od soudního poplatku podle § 36 odst. 3 s. ř. s.

[9] Podle již citovaného § 11 odst. 2 písm. i) zákona o soudních poplatcích se od poplatku osvobozuje *cizinec v řízení ve věcech mezinárodní ochrany, dočasné ochrany, rozhodnutí o správním vyhoštění, rozhodnutí o zajištění, rozhodnutí o prodloužení zajištění, jakož i jiných rozhodnutí, jejichž důsledkem je omezení osobní svobody cizince, a v řízení o propuštění cizince ze zajištění.*

[10] Napadené rozhodnutí žalované bylo vydáno v řízení o správním vyhoštění stěžovatele, a jak již uvedl stěžovatel, pouze z administrativních důvodů na straně žalované nebyl výrok o nákladech řízení součástí rozhodnutí o správním vyhoštění, ale o nákladech bylo vydáno samostatné rozhodnutí.

[11] Rozhodnutí o nákladech řízení však obsahuje výrok závislý na rozhodnutí o správním vyhoštění, a to i přesto, že byl obsažen v samostatném rozhodnutí. Přezkum takového rozhodnutí musí probíhat na základě shodných procesních pravidel, jako kdyby byl výrok o nákladech součástí jednoho rozhodnutí společně s výrokem ve věci samé.

[12] Nejvyšší správní soud má za to, že na akcesorické povaze výroku o nákladech konkrétního řízení nic nemění ani to, že je tento výrok obsažen (jako jediný výrok)

pokračování

v samostatném rozhodnutí správního orgánu. Na stěžovatele se proto v případě podání správní žaloby proti napadenému rozhodnutí žalované vztahuje zákonné osvobození od soudního poplatku podle § 11 odst. 2 písm. i) zákona o soudních poplatcích.

[13] Poněvadž městský soud nesprávně posoudil zásadní otázku v předchozím řízení, je napadené usnesení o neosvobození stěžovatele od soudního poplatku za žalobu nezákonné.

[14] Z uvedených důvodů proto Nejvyšší správní soud podle § 110 odst. 1 věty první s. ř. s. napadené usnesení zrušil a věc vrátil městskému soudu k dalšímu řízení. V něm bude podle § 110 odst. 4 s. ř. s. soud vázán vysloveným právním názorem Nejvyššího správního soudu. Městský soud v konečném rozhodnutí rozhodne také o nákladech řízení o této kasační stížnosti (§ 110 odst. 3 věta první s. ř. s.).

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. ledna 2018

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu